

Arrest

nr. 308 758 van 25 juni 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. SAROLEA
Rue de la Draisine 2/004
1348 LOUVAIN-LA-NEUVE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 19 februari 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 15 januari 2024 tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 april 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 mei 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. DENIES.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat S. SAROLEA.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster verklaart de Somalische nationaliteit te hebben en te zijn geboren op (...) X.

1.2. Verzoekster dient op 3 januari 2023 een verzoek om internationale bescherming in, als niet-begeleide minderjarige vreemdeling (hierna: NMBV).

1.3. Verzoekster wordt op 24 november 2023 gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS), in het bijzijn van de aan haar toegewezen voogd.

1.4. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 18 januari 2024 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die de bestreden beslissing uitmaakt, luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Je beweert over de Somalische nationaliteit te beschikken en op 4 april 2007 geboren te zijn in Afgoye, in de wijk 21 Oktober. 12 of 13 jaar geleden is jouw vader vermist geraakt, je verhuisde met jouw moeder van de wijk 21 Oktober naar de wijk Hawo Tako. Jouw moeder behoort tot een minderheidsclan, Madhibaan, en jouw vader tot de meerderheidsclan Abgal. Jouw vader mocht van zijn familie eigenlijk niet met jouw moeder trouwen. Nadat jouw vader verdween, zijn de ouders naar jouw oom aan de kant van jouw vader, Y., gegaan om hem te vragen om voor jullie te zorgen. Jouw oom gaf jullie dan een kamer. Jouw moeder werkte op de markt, en jij hielp haar soms in het huishouden. Toen jullie ouder werden, sloeg jouw oom jullie altijd, en de mensen in de stad scholden jullie uit omdat jullie 'half' waren. Je ging naar de privéschool waar je Somalisch en wiskunde leerde. Je bent er vertrokken omwille van discriminatie, toen je 14 jaar oud was. In november 2022 wilde jouw oom Y. jou uithuwelijken met een vriend van hem, een oude man die al twee vrouwen had. Jij wilde dit niet, en jouw moeder probeerde ook jouw oom te overtuigen om het niet te doen. Die man waarmee je zou moeten trouwen, was ook een vermoedelijk lid van Al Shabaab, hij was al een aantal keer opgepakt geweest. Toen je weigerde met hem te trouwen, gaf jouw oom jou verschillende straffen, hij sloot jou op in jouw kamer, scheerde je kaal, en heeft je ook met een mes gestoken. Uiteindelijk besloot je dan om toch ja te zeggen, omdat je veel schrik had. Jouw moeder was ook gewond, en jullie zijn samen naar het ziekenhuis gegaan. Nadat jullie terugkwamen van het ziekenhuis, sprak jouw moeder met de buurvrouw, die besloot om jou te helpen. Je ging samen met jouw moeder naar het huis van de zus van jullie buurvrouw, die tevens ook tot de familie van jouw moeder behoort. Begin 2023 ben je vertrokken uit Afgoye en naar Mogadishu gereisd. Meteen toen je aankwam in Mogadishu ben je met het vliegtuig vertrokken. Op 2 januari 2023 kwam je aan in België en op 3 januari 2023 diende je een verzoek tot internationale bescherming in.

Ter staving van jouw verzoek legde je de volgende documenten neer: een littekenattest, een attest van VGV en jouw lidmaatschap bij GAMS.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofd bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Je bent in België aangekomen als niet-begeleide minderjarige. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd er jou een voogd toegewezen die jou bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer (PO), die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw voogd die in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst. Bij aanvang van het interview werd er ook gevraagd hoe het met jou ging die dag, en er werd op regelmatige tijdstippen een pauze genomen. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat jij kunt voldoen aan jouw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat je doorheen jouw verklaringen niet aannemelijk hebt gemaakt dat je een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie hebt of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Het CGVS stelt vast dat jouw verklaringen met betrekking tot jouw persoonlijke problemen in jouw land van herkomst, niet geloofwaardig zijn. Het CGVS houdt hierbij rekening dat je op het moment van het persoonlijk onderhoud op het CGVS nog jong was, met name 16 jaar oud, en dat je bij jouw vertrek uit Somalië nog jonger was, met name 15 jaar oud.

Het CGVS merkt ten eerste op dat het jouw familiale en persoonlijke omstandigheden bezwaarlijk als geloofwaardig kan beschouwen.

Het CGVS merkt op dat, gezien het geheel van jouw verklaringen, het weinig geloofwaardig is dat jouw moeder behoort tot een minderheidsclan, en dus dat jullie hierdoor gediscrimineerd werden.

Ondanks jouw beweerde 'gemengde' afkomst en de moeilijke familiale en economische situatie waar je je beweerdelijk in bevond, ben je wel naar een privéschool gegaan waar je Somalisch en wiskunde leerde (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 13). Naar een school mogen en kunnen gaan is al een privilege dat niet elk Somalisch meisje gegeven is, zeker niet een oudste dochter binnen een gezin bestaande uit een alleenstaande moeder, waarvan de moeder ook niet voldoende financiële middelen zou hebben, en waarvan

de moeder tot een minderheidsclan zou behoren. Het feit dat je dus naar school mocht gaan op 14 jaar oud, is al opmerkelijk. Je verklaarde tevens ook wel vertrokken te zijn uit de school na twee maanden, maar niet omwille van zogenaamde financiële problemen, maar omwille van discriminatie omwille van de clan van jouw moeder (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 13 en p. 14). Jullie zouden met de drie oudste kinderen naar die privéschool zijn gegaan, jouw moeder betaalde dus voor drie kinderen die naar de privéschool gingen (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 22). Het CGVS stelt tevens ook vast dat jouw verklaringen met betrekking tot de gewone school, die duurder zou zijn dan de privéschool, ook gewoon niet kloppen. Je verklaarde dat jouw moeder wel 50 000 Somali Shilling kon betalen voor de privéschool (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 15). Een gewone school zou minimum 15 dollar kosten volgens jou, wat naar jouw verklaringen ook meer zou zijn dan 50 000 Shilling. Volgens de wisselkoers in 2021 (1 Somali Shilling (SOS) = 0.0016 USD of 1 USD = 573 SOS), toen jij naar school ging op 14 jaar oud, zou dat betekenen dat je voor 8595 SOS naar de gewone school zou kunnen gaan, wat toch heel wat minder is dan de 50 000 SOS (80 USD) die je voor de privéschool zou moeten betalen. Jouw moeder betaalde dus 240 USD om haar drie kinderen enkele maanden naar de privéschool te sturen. Je ging tevens ook naar de Koranschool. **Jouw verklaringen met betrekking tot jouw scholing, en de kosten die hier mee zouden gepaard gaan, zijn strijdig met jouw beweerde familiale omstandigheden, en ondermijnt de geloofwaardigheid van de clanaffiliatie van jouw moeder.**

Tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaarde je verder dat jouw oom Y. jouw gezin haatte, omdat jouw vader als lid van een meerderheidsclan was getrouwd met jouw moeder, die Madhibaan was en dus lid van een minderheidsclan (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 10). De familie van jouw vader zou besloten hebben dat hij niet meer tot bij hen behoorde. Het was echter wel de broer van jouw vader die dan wel besloot om jouw moeder en haar kinderen in huis te nemen nadat jouw vader vermist zou zijn geraakt (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 10). Het CGVS ziet niet in waarom een oom die jullie verstoten heeft, die jullie de hele tijd uitschold en sloeg, de moeite zou nemen om jullie in huis te nemen, en verder ook al meer dan 12-13 jaar bij hem laat wonen (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 11). Jij verklaarde dat dit kwam omdat de ouderen waren tussengekomen en hem vroegen om jullie te helpen, alsnog liet hij jullie dan wel erg lang nog bij hem wonen, iets waar hij dan duidelijk heel negatief tegenover stond. Jij werd er op gewezen dat hieruit bleek dat hij jullie wel familie wel hielp, en je verwees weer naar de cultuur waarin de ouderen zouden beslissen, zelfs als jouw oom jouw moeder haatte, werd hem gevraagd om haar te helpen (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 21). Het CGVS vroeg dan of jullie ooit er aan gedacht hebben om elders te gaan wonen, en je verklaarde dat jullie dat wilden, maar dat er enkel voldoende geld was om te eten (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 22). Het CGVS wijst hierbij weer op de bovenstaande vaststellingen dat er dan duidelijk wel voldoende geld was om jou en jouw broer en zus naar de privéschool te sturen, waardoor jouw bewering dat er enkel voldoende geld was voor eten, ook niet geloofwaardig is.

Volledigheidshalve, en indien nog enig geloof zou kunnen worden gehecht aan jouw verklaringen betreffende het clantoebehooren van jouw moeder, quod non, wijst het CGVS er vervolgens ook op dat jij behoort tot de clan van jouw vader, Abgal, en dat clanaffiliatie binnen de Somalische maatschappij steeds komt vanuit de clan van de vader, en niet vanuit de clan van de moeder (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 15). Het CGVS merkt tevens op dat deze vorm van huwelijk met een lid van een minderheidsclan, waarbij de man lid is van een meerderheidsclan, en de vrouw lid van een minderheidsclan, vaker als minder problematisch beschouwd wordt, net omdat de clan van de vader wordt doorgegeven aan de kinderen. Dergelijke huwelijken komen echter nog steeds zeer weinig voor. Wanneer er nog gekeken wordt naar wat je zelf beweerdelijk ervaren hebt als discriminatie omwille van het feit dat jouw moeder tot een minderheidsclan behoort, getuigde je voornamelijk over conflicten op school, waarbij een ander kind dan bevoordeeld wordt tegenover jou. Verder zijn ook de problemen met jouw oom het gevolg van de clan van jouw moeder. Wanneer er gekeken wordt naar jouw verklaringen met betrekking tot de problemen die jij had op school en in de samenleving an sich, omwille van de clan van jouw moeder, kan er bezwaarlijk vastgesteld worden dat er sprake is van zware discriminatie en deprivatie die als vervolging zou kunnen beschouwd worden, waardoor opnieuw de geloofwaardigheid van jouw verklaring af te stammen van een moeder die tot een minderheidsclan behoort, wordt aangetast..

Je beweerde ook dat jouw oom zowel jijzelf en jouw moeder zou vermoorden wanneer jullie weigerden om in te gaan op het huwelijk dat hij voor jou regelde (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 24). Het CGVS stelt dan ook met verbazing vast dat jouw moeder nog steeds in het huis waar jullie woonden verbleef toen je nog contact met haar had, begin 2023, toen je al in België was (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 12). Waar ze dus samen met jou in het huis van de zus van jullie buurvrouw was, is ze nadien dus wel nog teruggekeerd naar het huis van jouw oom Y., ondanks jouw bewering dat ze gedood zou worden. Dit is volledig tegenstrijdig met jouw beweerde vrees. Je werd dan ook bevraagd over de plannen van jouw moeder, gezien ze voor jou toch jouw reis regelde (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 25). Je kon hier echter geen duidelijkheid over verschaffen, en hoewel je ook in België tot tweemaal toe nog contact had met jouw moeder, wist je ook niets te vertellen over de omstandigheden waarin ze toen verbleef (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 25).

Het CGVS merkt ook een tegenstrijdigheid op in jouw verklaringen die je aflegde bij aankomst, in de fiche nietbegeleide minderjarige vreemdeling, en de verklaringen die je voor het CGVS aflegde. Voor het CGVS heb je verklaard dat jij de oudste bent van de kinderen thuis, en dat Mohamed een jaar jonger is, geboren in 2008 (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 13). In de fiche stond er echter geschreven dat jouw broer Mohamed 17 jaar oud is, wat betekent dat hij ouder is dan jou, en in 2006 zou geboren zijn. Het is van belang dat je duidt wat de waarachtige samenstelling van jouw familie is, gezien ook het hebben van een oudere broer een belangrijke rol speelt in de geloofwaardigheidsbeoordeling van jouw vermeende gedwongen huwelijk, wat supra werd besproken. In een Somalische samenleving is de rol van de mannelijke familieleden cruciaal in de besluitvorming met betrekking tot hun vrouwelijke familieleden. Dit betekent dat een oudere broer, als dichtstbijzijnde mannelijke familielid, verwacht wordt de verantwoordelijkheid over de familie te hebben in afwezigheid van de vader, afhankelijk van of hij zelf al oud genoeg is. Als jij geen duidelijkheid schept over de leeftijd van jouw oudere/jongere broer, dan bied je het CGVS ook geen duidelijk zicht op zijn rol binnen jouw beweerdde problemen.

Het CGVS stelt vast dat je de commissaris-generaal geen zicht biedt op jouw reële familiale en persoonlijke omstandigheden, en dat bijgevolg ook het beweerdde gedwongen huwelijk dat jij vreest, niet geloofwaardig is. Aangezien immers geen geloof kan worden gehecht aan jouw verklaringen betreffende jouw gemengde herkomst en de hieruit voortvloeiende problemen met jouw oom, is ook de context waarin het gedwongen huwelijk zou hebben plaatsgevonden niet geloofwaardig.

Ter staving van jouw verzoek legde je ook een medisch attest aangaande genitale verminking neer, waaruit blijkt dat je besneden bent volgens het type 3. Gevraagd naar de reden waarom je het attest neerlegde, haalde je aan dat het een bewijs is van het feit dat jouw oom jou laten besnijden heeft (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 26). Jouw moeder zou tegen deze praktijk zijn, maar naar haar mening zou niet geluisterd worden (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 26). Zoals supra gemotiveerd, hecht het CGVS geen geloof aan jouw beweerdde persoonlijke en familiale omstandigheden, waardoor ook jouw bewering dat jouw oom jou besneden heeft, in dat opzicht beoordeeld dient te worden. Je zou bij terugkeer naar Somalië vrezen dat er opnieuw een besnijdenis zal uitgevoerd worden, omdat ze weten dat je gevlucht bent, en zouden denken dat je ondertussen geen maagd meer bent (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 26). Gezien het feit dat je al type drie besneden bent, wat al het zwaarste type is, is een herbesnijdenis naar een zwaardere vorm van genitale verminking de facto dus niet mogelijk. Je legde echter uit dat je zelf ook een tweede keer besneden bent enkele dagen na de eerste besnijdenis, omdat er na de eerste besnijdenis iets weer los was gekomen (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 27). Je verklaarde niet dat dit nu opnieuw het geval was, en wanneer je daar op gewezen werd, verklaarde je dat je eigenlijk ook niet weet dat er iets is losgekomen opnieuw. Zonder hierbij af te doen aan de ernst en de impact van een besnijdenis, of het feit dat ze nog een tweede ingreep uitvoerden, stelt het CGVS vast dat de situatie waarin je je nu bevindt, niet vergelijkbaar is met jouw tweede besnijdenis enkele dagen na jouw eerste besnijdenis. Jouw vrees om nog eens besneden te worden, is vooralsnog louter hypothetisch, en iets wat niet gedaan wordt gezien je al volgens het zwaarste type besneden bent. Hoewel VGV een bijzonder ernstige fysieke schade is die onomkeerbaar is en waarvan de fysieke of psychologische gevolgen het hele leven van de vrouw die er slachtoffer van is geweest, kunnen voortduren, vloeit het aangehaalde aanhoudende karakter voort uit de secundaire gevolgen of effecten die de VGV kan veroorzaken, zonder dat men echter kan oordelen dat alleen hierdoor afbreuk wordt gedaan aan een basisrecht van het individu, in dit geval het recht op de fysieke integriteit, en bijgevolg deze gevolgen kan gelijkstellen met daden van vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de vluchtelingen. De internationale bescherming van het Verdrag van Genève heeft tot doel, een asielzoeker te beschermen tegen mogelijke vervolgingen en niet de schade van een vroegere vervolging te herstellen. De erkenning van de hoedanigheid van vluchteling op basis van het Verdrag van Genève is voor de rest volledig ondoeltreffend om een einde te maken aan het fysieke en psychische lijden in verband met de vervolging, aangezien het bestaan van dit lijden losstaat van de juridische status van betrokkene. Bovendien zou het psychologische welzijn dat voortvloeit uit het vooruitzicht, in een land van bescherming een status te kunnen genieten die recht geeft op een adequate verzorging van dit lijden, alleen niet volstaan om de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling te rechtvaardigen. Jouw lidmaatschap bij de organisatie GAMS doet geen afbreuk aan deze vaststellingen.

Je legde ook een attest neer van dokter W. neer waarin de littekens op jouw lichaam werden vastgesteld. Er staat ook in beschreven dat je verklaarde slachtoffer te zijn geweest van een aanval met een mes, ongeveer een jaar geleden. Een medisch attest vormt geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin de hierin vastgestelde verwondingen werden opgelopen. De arts doet vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt en rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen. Hij kan dit onder meer afleiden uit de ernst en de plaats van de verwondingen. Een arts kan echter nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin de verwondingen werden opgelopen

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië worden de rapporten **UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia van september 2022**, beschikbaar op <https://www.refworld.org/type.COUNTRYPOS.UNHCR.SOM.6308b1844.0.html> of op <https://www.refworld.org>, de **EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023**, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidancesomalia-2023> of op <https://euaa.europa.eu/>, het **EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20230222.pdf, de **EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update van 17 mei 2023**, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_04_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Somalia_Security_Situation.pdf, en de **COI Focus Somalië: Overzicht Veiligheidsincidenten van 21 december 2023**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_overzicht_veiligheidsincidenten_20231221.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>, in rekening genomen.

UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er tevens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit “conflict-affected areas” afhankelijk van de individuele omstandigheden nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden.

In de voormelde EUAA Country Guidance: Somalia wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance: Somalia wordt erop gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Somalië verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per regio rekening moet worden gehouden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) het aantal burgerslachtoffers; (v) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een bepaald gebied; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict een bepaald gebied ontvluchten. De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Somalië die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie supra).

Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de herkomstregio, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit voornoemde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. Confrontaties tussen enerzijds de gewapende groepering al-Shabaab (AS), die vooral plattelandsgebieden in het centrum en het zuiden van het land controleert, en anderzijds de nationale en internationale veiligheidstroepen, blijven de belangrijkste bron van het gewapend conflict. De federale regering van Somalië, de federale lidstaten, clanmilities (de Macawiisley) en andere internationale actoren zoals Ethiopië, Kenia, de Verenigde Staten en ATMIS zijn in verschillende mate betrokken in het conflict tegen al-Shabaab. De president, Hassan Sheikh Mohamud, duidde na zijn verkiezing in mei 2022 de nationale veiligheid en de strijd tegen al-Shabaab aan als topprioriteit. De regeringstroepen en hun bondgenoten startten in de tweede helft van 2022 een militair offensief in de deelstaten Hirshabelle en vervolgens Galmudug. Al-Shabaab hergroepeerde zich in de regio's Benadir en Lower Shabelle en antwoordde met terreuraanvallen. Voornoemde twee regio's, waar al-Shabaab zich bleef richten op personen die (vermeende) banden hebben met de regering, werden het zwaarst getroffen door aanvallen van de groepering in stedelijke centra in het land. Het bleek moeilijk voor de veiligheidstroepen om heroverd gebied in handen te houden. ACLED meldde in een veiligheidsanalyse van april 2023 dat, terwijl de regeringstroepen zich concentreerden op hun antiterreuroperaties in Galmudug die in januari 2023 van start gingen, al-Shabaab zich concentreerde op het heroveren van gebieden in de deelstaat Hirshabelle. De

tweede fase van het militair offensief die begin augustus 2023 officieel van start ging en zou uitbreiden naar de zuidelijke deelstaten South West en Jubaland, legt zijn focus opnieuw op de deelstaten Hirshabelle en Galmudug. Al-Shabaab beantwoordt het offensief op verschillende manieren: door het voeren van zware gevechten tegen de regeringstroepen en de clanmilities en terreuraanvallen tegen de troepen en instanties, het onderhandelen met clanouderen om de steun te consolideren of te herwinnen en door terreurgeweld gericht tegen lokale vertegenwoordigers van de staat als vergeldings- en afschrikkingsmiddel. Een andere belangrijke bron van conflict in de Somalische maatschappij wordt gevormd door clanrivaliteit en concurrentie om politieke macht en schaarse middelen. Uit voornoemde landeninformatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict regionaal verschillend zijn.

Er dient aldus niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in jouw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar jij afkomstig bent. Gezien jouw verklaringen met betrekking tot jouw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in de regio Lower Shabelle te worden beoordeeld.

Lower Shabelle wordt in de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023 beschouwd als een regio waar de "loutere aanwezigheid" ontoereikend is om een reëel risico vast te stellen op basis van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet maar waar het willekeurig geweld een hoog niveau bereikt en er dus een lager niveau van persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te tonen dat men bij terugkeer naar Lower Shabelle een reëel risico op ernstige schade zou lopen. Met andere woorden, de regio Lower Shabelle is een gebied waar volgens EUAA willekeurig geweld plaatsvindt en een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon kan vastgesteld worden indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

Lower Shabelle vormt samen met Bay en Bakool de deelstaat South West. De regio is gelegen langs de kust van Zuid-Somalië en is één van de meest waardevolle economische en strategische zones van het land. Mede hierdoor is al-Shabaab zeer actief in deze regio. De regio kent een grote militaire aanwezigheid van het Somalische leger, van AMISOM/ATMIS en van de Verenigde Staten. Al-Shabaab controleert voornamelijk de landelijke gebieden in Lower Shabelle, terwijl de grote steden onder de controle zijn van de nationale en internationale strijdkrachten. De controle over de landelijke gebieden rond de grote steden is vaak onduidelijk of wordt betwist. De belangrijkste bron van conflict in Lower Shabelle is de voortdurende gewapende confrontatie tussen al-Shabaab en anti-al-Shabaab-troepen, waaronder strijdkrachten van het SNA/Somalische leger en AMISOM/ATMIS. Ook de door de overheid gesteunde Macawiisley-militie mengt zich in de strijd tegen al-Shabaab. Een andere belangrijke bron van conflict zijn de geschillen tussen clans over land en water en zakelijke belangen. Er heerst een voortdurende rivaliteit tussen de Hawiye-clans enerzijds en de Biyomaal- en Digil-clans anderzijds, wat al-Shabaab steeds weer in zijn eigen voordeel probeert uit te spelen.

Volgens een rapport van Integrated Food Security Phase Classification (IPC) telt de bevolking van Lower Shabelle in december 2022 1.425.393 inwoners. Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Somalië zijn niet beschikbaar. ACLED registreert tussen januari 2023 en november 2023 481 geweldsincidenten in de regio, waaronder voornamelijk battles (362) en in mindere mate explosions/remote violence (99) en violence against civilians (20). De meeste gevechten (battles) zijn aanvallen door al-Shabaab op de Somalische veiligheidsdiensten (het SNA, het NISA en Special Forces) en de ATMIS-troepen (het Oegandees contingent). Onder de noemer explosions/remote violence is al-Shabaab verantwoordelijk voor 83 van de 99 incidenten. Het betreffen grotendeels IED-aanvallen en enkele mortieraanvallen gericht tegen de Somalische veiligheidsdiensten, ATMIS en burgers. ATMIS voert ook mortieraanvallen uit en US AFRICOM luchtaanvallen gericht tegen al-Shabaab. Wat het gericht geweld tegen burgers (violence against civilians) betreft, is al-Shabaab verantwoordelijk voor 12 incidenten. Dit zijn gerichte moorden op onder meer zakenlui, een voormalige verkiezingsafgevaardigde, de executie van vijf personen verdacht van spionage en de moord op personen die verdacht worden van drugshandel. ACLED registreert ook 6 incidenten waarbij de Somalische veiligheidsdiensten een burger doodschieten, in sommige gevallen omwille van een dispuut over geld met een taxichauffeur/tuktuk-bestuurder. ACLED noteert in totaal 1.137 dodelijke slachtoffers in de regio Lower Shabelle. De meeste doden registreert ACLED onder battles met 875 doden. De dodelijke slachtoffers zijn vooral AS-soldaten, Oegandese ATMIS-soldaten en al-Shabaabstrijders die omkomen tijdens militaire operaties of door al-Shabaab-aanvallen op militaire doelwitten. ACLED noteert geen burgerdoden in deze categorie. Voor incidenten onder explosions/remote violence registreert ACLED 239 doden, voor violence against civilians 23. ACLED registreert de meeste burgerdoden (84) door explosions/ remote violence waarbij burgers om het leven komen door onder meer IED- en granaataanvallen, mortierinslagen en niet-ontploffte munitie. Al-Shabaab, ATMIS, US AFRICOM en onbekende gewapende groepen zijn de actoren van dit dodelijk geweld tegen burgers. De meerderheid van de intern ontheemden die in de eerste plaats droogte en conflict/onveiligheid ontvluchtten en in een kleine minderheid overstromingen, hervestigt zich in de regio Benadir. Een minderheid vindt zijn toevlucht in de eigen regio.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is, gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie, tot de conclusie gekomen dat er niet kan worden gesteld dat de veiligheidssituatie in de regio Lower Shabelle sinds de publicatie van de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, zodanig is gewijzigd dat een burger die terugkeert naar deze regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of jij persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de regio Lower Shabelle in jouw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen worden dat jij bij een terugkeer naar Lower Shabelle een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van jouw leven of persoon.

Dienaangaande benadrukt het CGVS dat het louter aanhalen van een reëel risico op het lijden van ernstige schade op zich niet volstaat om te kunnen besluiten dat er een reëel risico is. Dit risico dient immers ook steeds te worden getoetst aan enkele objectieve vaststellingen en een verzoeker om internationale bescherming dient in dit verband het risico concreet aannemelijk te maken. De bewijslast rust hierbij in eerste instantie op de verzoeker om internationale bescherming. Deze regel geldt onverkort voor de verzoeker die van mening is dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestaan die de toepassing van de “sliding scale”, zoals uitgewerkt in de jurisprudentie van het Hof van Justitie (HvJ 17 februari 2009 (GK), “Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie”, nr. C-465/07), rechtvaardigen. U kan derhalve niet volstaan met het opsommen van persoonlijke omstandigheden maar dient concreet toe te lichten waarom deze persoonlijke omstandigheden kunnen worden aangemerkt als risicoverhogende factoren in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet.

In zoverre jij aanvoert dat jij persoonlijk een hoger risico loopt om getroffen te worden door het willekeurig geweld te Afgoye en hierbij verwijst naar het feit dat je nog minderjarig bent, en jouw familiale omstandigheden, dient opgemerkt te worden dat dit element niet bestempeld kan worden als een persoonlijke omstandigheid die tot gevolg heeft dat jij, in vergelijking met een ander persoon, een verhoogd risico loopt het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Je hebt zeker ook nog een familiaal netwerk, (minstens) bestaande uit jouw moeder en broer en zussen. Wat betreft jouw reële familiale situatie in Afgoye werd er supra al beschreven dat je eigenlijk geen zicht bood, daar het niet geloofwaardig is dat jij vervolgd werd omwille van de beweerdde minderheidsclan van jouw moeder. Ook de omstandigheden waarin je zou zijn opgegroeid met jouw oom zijn niet geloofwaardig. In die mate is er dan ook geen zicht op de reële situatie waarin je je bevond in Somalië, of in welke je situatie je je zal bevinden bij terugkeer naar Somalië. Het is de verantwoordelijkheid van jou, als verzoeker, om hier duidelijke en aannemelijke verklaringen over af te leggen. Het feit dat je nog jong bent, verschoont jou hier niet van. Je bent ondertussen ook al 16 jaar oud, wat jou ook meer onderscheidingsvermogen geeft dan een jong kind, dat zich nog minder bewust is van gevaar. Je hebt aangetoond dat je voldoende maturiteit hebt, je was beweerdelijk het oudste meisje binnen jullie familie, je bent naar school gegaan in Somalië en in België. Op basis van jouw verklaringen blijf je ook duidelijk op de hoogte van de veiligheidsincidenten in Afgoye, en ben je je bewust van de locatie van mogelijke gevaarlijke plekken, zoals waar het politiekantoor is in Afgoye (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 19). Je beschikt aldus over voldoende onderscheidingsvermogen om in jouw regio van herkomst gevaarlijke situaties naar behoren in te schatten.

Zoals vastgesteld, en zoals je zelf ook aangeeft, behoor je zelf tot de meerderheidsclan Abgal, wat jou toegang geeft tot een groot netwerk aan clangenoten, die bovendien bij de machtigste clans van Somalië behoren. Familieleden of een clan- of ondersteunend netwerk van belang om informatie te kunnen krijgen over risico's die betrekking hebben op willekeurig geweld in een situatie van een gewapend conflict.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.”

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoekster voert in een enig middel een schending aan van de artikelen 48/3 tot en met 48/7 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Tevens meent zij dat er sprake is van een appreciatiefout.

Verzoekster verschaft een theoretische uiteenzetting van de geschonden geachte bepalingen en een samenvatting van de motieven van de bestreden beslissing.

Verzoekster legt de nadruk op haar kwetsbaar profiel, als NMBV, en gaat in op het hoger belang van het kind. Verder benadrukt zij de niet-betwiste elementen in haar zaak, met name haar Somalische nationaliteit en de ondergane infibulatie. Verzoekster citeert uit rechtspraak van de Raad inzake VGV. Verder geeft zij aan dat zij een jonge alleenstaande vrouw is, zonder netwerk. Zij verwijst naar landeninformatie, waaruit blijkt dat een terugkeer zonder netwerk of enige vorm van familiebescherming niet veilig kan plaatsvinden.

Verzoekster gaat verder concreet in op de door de commissaris-generaal weerhouden motieven, waarbij zij deze tracht uit te klaren of verder te duiden.

In ondergeschikte orde, gaat verzoekster in op de subsidiaire beschermingsstatus. Zij stelt dat er een situatie van willekeurig geweld bestaat in de regio Lower Shabelle, waarbij zij bovendien wijst op de persoonlijke elementen die volgens haar risicoverhogend zijn.

2.2. Verzoekster voegt ter ondersteuning van haar verzoekschrift een mailbericht van haar raadsman aan het CGVS van 10 november 2023 bij.

3. Voorafgaand

3.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om "een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie" te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.2. Het wettelijke kader omtrent de beoordeling van feiten en omstandigheden met inbegrip van de samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste

instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70). De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekers. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

3.3. Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4. De beoordeling

4.1. De beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

4.1.1. Verzoeker verklaart, onder meer, niet te kunnen terugkeren naar Somalië, wegens een vrees om opnieuw te worden geïnfibuleerd. Zij verklaarde reeds eerder tweemaal te zijn blootgesteld aan een infibulatie en te vrezen dat zij dit bij een terugkeer opnieuw zal moeten doormaken.

4.1.2. Inzake verzoekster, als niet-begeleide minderjarige vreemdeling, dient bij de beoordeling van haar verzoek om internationale bescherming ook rekening te worden gehouden met het principe van het hoger belang van het kind.

Het beginsel van het hoger belang van het kind is verankerd in het EU-recht via artikel 24 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie (hierna: Handvest), dat luidt als volgt:

“De rechten van het kind:

- 1. Kinderen hebben recht op de bescherming en de zorg die nodig zijn voor hun welzijn. Zij mogen vrijelijk hun mening uiten. Aan hun mening in hen betreffende aangelegenheden wordt in overeenstemming met hun leeftijd en rijpheid passend belang gehecht.*
- 2. Bij alle handelingen in verband met kinderen, ongeacht of deze worden verricht door overheidsinstanties of particuliere instellingen, vormen de belangen van het kind een essentiële overweging.*
- 3. Ieder kind heeft het recht, regelmatig persoonlijke betrekkingen en rechtstreekse contacten met zijn beide ouders te onderhouden, tenzij dit tegen zijn belangen indruist.”* (cf. Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie, Pb. C. 30 maart 2010, afl. 83, 395).

De toelichtingen bij artikel 24 van het Handvest stellen het volgende: *“Dit artikel is gebaseerd op het Verdrag van New York van 20 november 1989 inzake de rechten van het kind, dat door alle lidstaten is bekrachtigd, met name op de artikelen 3, 9, 12 en 13 van dat Verdrag. (...)”* (cf. Toelichtingen bij het Handvest van de

Grondrechten, Pb. C. 14 december 2007, afl. 303, 17.). Voor een beter begrip van artikel 24 van het Handvest is het derhalve aangewezen om artikel 3 van het VN Kinderrechtenverdrag nader te bekijken. Artikel 3 van het VN Kinderrechtenverdrag luidt als volgt: *“Bij alle maatregelen betreffende kinderen, ongeacht of deze worden genomen door openbare of particuliere instellingen voor maatschappelijk welzijn of door rechterlijke instanties, bestuurlijke autoriteiten of wetgevende lichamen, vormen de belangen van het kind de eerste overweging.”*

Het VN Kinderrechtencomité verduidelijkt omtrent artikel 3 van het VN Kinderrechtenverdrag het volgende: *“Article 3 (1): the best interests of the child as a primary consideration in all actions concerning children. The article refers to actions undertaken by “public or private social welfare institutions, courts of law, RvV 296 667 - Pagina 21 administrative authorities or legislative bodies”. The principle requires active measures throughout Government, parliament and the judiciary. Every legislative, administrative and judicial body or institution is required to apply the best interests principle by systematically considering how children’s rights and interests are or will be affected by their decisions and actions - by, for example, a proposed or existing law or policy or administrative action or court decision, including those which are not directly concerned with children, but indirectly affect children.”* (cf. UN Committee on the rights of the child, General Comment no. 5 (2003), General measures of implementation of the Convention on the Rights of the Child, 27 november 2003, CRC/GC/2003/5, par. 12). Het VN Kinderrechtencomité voegde hieraan toe dat het beginsel van het belang van het kind een drievoudig concept is (UN Committee on the rights of the child, General Comment no. 14 (2013) on the right of the child to have his or her best interests taken as a primary consideration (artikel 3, para. 1), 29 mei 2013, CRC/C/GC/14, par. 6 en 36-37). Het beginsel houdt niet enkel een materieel recht in voor een kind om zijn belangen (d.i. in wezen het welzijn van het kind) in overweging te zien genomen worden, maar is tevens een interpretatief rechtsbeginsel en een procedureregulering. Wat dit laatste betreft, kan het beginsel van het belang van het kind als een onderzoeksplicht worden opgevat. Bij de beoordeling van het verzoek van een minderjarige verzoeker dient met andere woorden rekening gehouden te worden met diens jonge leeftijd en dient de nodige voorzichtigheid aan de dag gelegd te worden.

Het beginsel van het hoger belang van het kind is eveneens vervat in artikel 20(5) en overweging 18 van de Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna: Kwalificatierichtlijn). Artikel 20(5) van de Kwalificatierichtlijn stelt: *“Bij de uitvoering van de bepalingen van dit hoofdstuk die betrekking hebben op minderjarigen, laten de lidstaten zich primair leiden door het belang van het kind.”* Overweging 18 van de Kwalificatierichtlijn luidt als volgt: *“Het „belang van het kind” dient bij de uitvoering van deze richtlijn een van de hoofdoverwegingen van de lidstaten te zijn, overeenkomstig het Verdrag van de Verenigde Naties inzake de rechten van het kind van 1989. Bij de beoordeling van het belang van het kind dienen de lidstaten met name terdege rekening te houden met het beginsel van eenheid van gezin, het welzijn en de sociale ontwikkeling van de minderjarige, overwegingen van veiligheid en de opvattingen van de minderjarige, in overeenstemming met zijn leeftijd en maturiteit.”* Bijgevolg dient het belang van het kind bij de uitvoering van de Kwalificatierichtlijn een van de overwegingen te zijn.

Het belang van het kind is een complex begrip en de inhoud ervan moet per geval en op individuele basis worden bepaald. De beoordeling van het belang van het kind bestaat uit het evalueren en vervolgens afwegen van alle elementen die nodig zijn om een beslissing te nemen in een specifieke situatie voor elk individueel kind. Blijkens overweging 18 van de Kwalificatierichtlijn betreffen deze elementen het beginsel van eenheid van gezin, het welzijn en de sociale ontwikkeling van de minderjarige, overwegingen van veiligheid en de opvattingen van de minderjarige; deze elementen dienen tevens te worden beoordeeld in overeenstemming met de leeftijd en maturiteit van de minderjarige. Hieruit volgt dat overwegingen met betrekking tot het belang van het kind zelden worden bepaald door één enkele, allesoverheersende factor. De beoordeling van het hoger belang van het kind kan inhouden dat verschillende - desgevallend concurrerende of moeilijk te verzoenen - elementen tegen elkaar worden afgewogen teneinde de ontwikkeling van het kind te ondersteunen.

Het identificeren, onderzoeken en beoordelen van het hoger belang van het kind worden meegenomen in de beoordeling van het verzoek om internationale bescherming van de minderjarige verzoeker.

Bij de beoordeling van een gegronde vrees voor vervolging in hoofde van een (minderjarige) verzoeker om internationale bescherming zijn zowel objectieve als subjectieve factoren relevant. Het kan zijn dat een minderjarige niet in staat is om zijn vrees te uiten wanneer dit verwacht zou worden of, omgekeerd, de vrees overdrijft. In dergelijke omstandigheden moeten besluitvormers een objectieve inschatting maken van het risico dat de minderjarige zou lopen, ongeacht de vrees van de minderjarige. Naast leeftijd kunnen ook andere identiteitsgebonden, economische en sociale kenmerken van de minderjarige - zoals de familiale achtergrond, klasse, kaste, gezondheid, opleiding en inkomensniveau - het risico op schade vergroten,

invloed hebben op het soort vervolgingsgedrag ten aanzien van de minderjarige en het effect van de schade op de minderjarige verergeren (UNHCR, “Guidelines on International Protection No. 8: Child Asylum Claims under Articles 1(A)2 and 1(F) of the 1951 Convention and/or 1967 Protocol relating to the Status of Refugees, 22 December 2009”, § 11-12)

4.1.3. De Raad wijst erop dat verzoekster ter ondersteuning van haar vluchtrelaas een medisch attest dd. 1 maart 2023 heeft overgemaakt, waaruit blijkt dat zij vrouwelijke genitale verminking (hierna: VGV) type III – zijnde een infibulatie – heeft ondergaan. In dit medisch attest wordt geen voorstel tot behandeling geformuleerd.

4.1.4. De Raad stipt aan dat VGV, van welke aard dan ook, een ernstige en onomkeerbare aantasting vormt van de lichamelijke integriteit van de vrouwen die het ondergaan. Dergelijke handelingen vallen onder de noemer “*dadens van lichamelijk of geestelijk geweld, inclusief seksueel geweld*” en “*dadens van genderspecifieke of kindspecifieke aard*”, in de zin van artikel 48/3, § 2, tweede lid, a) en f) van de Vreemdelingenwet en deze handelingen zijn gericht tegen vrouwen als leden van een sociale groep in de zin van artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet (zie arrest van de Raad, gewezen in een kamer van drie rechters, met nummer 122.669 van 17 april 2014). Ook in de EUAA Country Guidance Somalië van augustus 2023 wordt aangegeven dat VGV een vervolgingsdaad uitmaakt. *In casu* kan de VGV, waarvan verzoekster het slachtoffer is, dus als vervolging worden gekwalificeerd.

4.1.5. De Raad wijst op artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet, dat luidt als volgt:

“Het feit dat een asielzoeker in het verleden reeds werd vervolgd, of reeds ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of met dergelijke schade, is een duidelijke aanwijzing dat de vrees voor vervolging gegrond is en het risico op ernstige schade reëel is, tenzij er goede redenen zijn om aan te nemen dat die vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen.”

4.1.6. Aangezien verzoekster aldus reeds het slachtoffer was van, wat kan worden gekwalificeerd als een daad van vervolging, dient te worden aangenomen dat deze omstandigheid een duidelijke aanwijzing vormt dat de vrees voor vervolging gegrond is, tenzij er goede redenen zijn om aan te nemen dat die vervolging zich niet opnieuw zal voordoen. In deze past het dan ook om de beschikbare landeninformatie, aangaande infibulatie en het risico op herinfibulatie, van naderbij te bestuderen.

4.1.7. De Raad baseert zich op de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, waarnaar in de bestreden beslissing wordt verwezen. In deze Country Guidance wordt verder, onder meer, verwezen naar de volgende landeninformatie, waarop de Raad zich tevens baseert: Denmark, DIS, *Somalia: Female Genital Mutilation (FGM)* van februari 2021 en COI Query Somalia, “*Forms and prevalence of repeated FGM/C*” van 21 april 2023. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat VGV bijna universeel doorheen geheel Somalië wordt uitgeoefend. Bijna alle vrouwen in Somalië hebben een vorm van VGV ondergaan en er zijn geen indicaties dat deze cijfers in dalende lijn zouden gaan. Integendeel werd in begin 2022 een stijging van de cijfers waargenomen. Uit een studie van 2020 blijkt dat 99% van alle Somalische vrouwen VGV hebben ondergaan, waarbij de meest voorkomende vorm de infibulatie is (64,2 %). Uit een bevraging blijkt dat slechts een zeer beperkt aantal Somaliërs zich verzetten tegen VGV en overwegen om hun dochter niet bloot te stellen aan deze praktijk. De jongere generatie Somaliërs uiten wel een voorkeur voor de Sunni vorm (die in principe de vorm kan aannemen van zowel type I, type II als type III besnijdenis, maar doorgaans geen volledige infibulatie inhoudt). In de beschikbare landeninformatie wordt aangegeven dat er geen onderscheid in prevalentie en het ondergane type van VGV is, naargelang de verschillende regio's in Somalië. Ook de sociaaleconomische levensomstandigheden en de clanaffiliatie hebben nagenoeg geen invloed op de prevalentiegraad.

Specifiek wat betreft infibulatie en het risico op re-infibulatie, blijkt dat vrouwen voorafgaand aan het huwelijk, een bevalling of om medische redenen een desinfibulatie ondergaan. Dit kan gebeuren door een gezondheidsmedewerker, dan wel door de echtgenoot van de vrouw zelf (waarbij dit laatste voornamelijk voorkomt in Zuid-Somalië). Een bron van de UNFPA (United Nations Population Fund) geeft aan dat re-infibulatie vaak voorkomend (“*very common*”) is in Somalië, waarbij dit gebruikelijk gebeurt na een bevalling. Re-infibulatie komt voor in alle delen van Somalië, waarbij er geen geografische verschillen zijn. De re-infibulatie gebeurt meestal door de vroedvrouw of indien deze weigert of niet over de vereiste kennis beschikt, door een traditionele besnijder. Een UNICEF expert geeft aan dat de re-infibulatie herhaaldelijk wordt gedaan, meestal na de bevallingen van twee tot vier kinderen. Re-infibulatie kan ook voorkomen om andere redenen, bijvoorbeeld na seksueel geweld, een buitenhuwelijkse relatie of indien de eerste infibulatie niet naar wens gebeurde. Er is echter geen sprake van een systematische re-infibulatie na bevalling of echtscheiding in Somalië. Wat betreft de inspraak van een vrouw bij de beslissing over de re-infibulatie is er sprake van verschillende standpunten. Er wordt aangegeven dat vrouwen moeilijk kunnen ingaan tegen de

aanwezige vroedvrouw of de (vrouwelijke) familieleden. Er zijn ook gevallen van vrouwen die een re-infibulatie ondergingen, niettegenstaande dat zij uitdrukkelijk aangaven dit niet te willen of die hierover voorafgaand niet geconsulteerd werden. Wanneer een vrouw geen re-infibulatie wilt ondergaan, maar wanneer haar echtgenoot of familie dit wel van haar verwacht, is het bijzonder moeilijk voor de vrouw om zich hiertegen te verzetten. Er zijn ook gevallen waarbij de vrouw 'vrijwillig' opteert voor een re-infibulatie, onder meer vanuit een wijdverspreid idee dat dit nodig is om de echtgenoot seksueel tevreden te houden en aldus te vermijden dat de echtgenoot een andere vrouw neemt, of nog omdat de vrouwen het oncomfortabel vinden om na een jarenlange gesloten labia plots een open litteken te hebben.

In het kader van een risico-analyse van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoekster om bij terugkeer naar Somalië opnieuw te worden blootgesteld aan vervolging, dringt zich een individueel onderzoek op, waarbij onder meer rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren, zoals de leeftijd, de familiale status, het type van de reeds ondergane VGV, de familiale houding ten overstaan van VGV, enzovoort (EUAA "Country guidance: Somalië", augustus 2023, p. 124). Vervolging van personen die onder dit profiel vallen kan plaatsvinden omwille van het behoren tot een specifieke sociale groep, dan wel om omwille van religieuze redenen.

4.1.8. Er staat *in casu* niet ter betwisting dat verzoekster een infibulatie (VGV type III) heeft ondergaan. Ter terechtzitting werd gevraagd of verzoekster alhier reeds een desinfibulatie heeft laten uitvoeren. Verzoekster legt uit dat haar voormalige voogd met haar hierover heeft gepraat en dat er stappen werden ondernomen om deze ingreep te laten uitvoeren. Zij legt verder uit dat haar voormalige voogd recent is omgekomen in een auto-ongeval. Deze verklaringen worden bijgetreden door verzoeksters nieuwe voogd, die ter terechtzitting aanwezig was. De nieuwe voogd geeft hierbij ook aan dat het contact tussen haarzelf en verzoekster geleidelijk wordt opgebouwd, omdat verzoekster erg in shock was na het overlijden van haar vorige voogd, die zij beschouwde als een moederfiguur. Verzoekster bevestigt dat zij voornemens heeft om met haar nieuwe voogd verdere stappen te ondernemen om een desinfibulatie te bekomen. Aldus maakt verzoekster aannemelijk dat, omwille van gebeurtenissen los van haar eigen wil om, de desinfibulatie heden nog niet gebeurd is. Voorts kan men niet verwachten dat verzoekster als niet begeleide minderjarige vreemdelingen hier zelfstandig stappen in onderneemt. De Raad stelt minstens vast dat verzoekster ter terechtzitting een standpunt inneemt, waarbij zij zich afkeert tegen de praktijk van VGV. De Raad slaagt verder acht op verzoeksters jonge leeftijd, wat inhoudt dat zij bij een terugkeer geschikt kan worden geacht om te huwen en kinderen te krijgen. Zoals uit de landeninformatie blijkt, houden dergelijke omstandigheden een risico in om te worden gedesinfibuleerd en vervolgens opnieuw te worden onderworpen aan een re-infibulatie.

4.1.9. In het licht van de beschikbare landeninformatie, tezamen bekeken met de objectieve medische gegevens die in huidige zaak voorliggen, evenals de persoonlijke omstandigheden van verzoeksters zaak en met inachtneming van het hoger belang van het kind, oordeelt de Raad dat er *in casu* geen goede redenen zijn om aan te nemen dat verzoekster niet opnieuw zal worden onderworpen aan de reeds ondergane daad van vervolging. Er is derhalve voldoende reden om toepassing te maken van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet. De overwegingen in de bestreden beslissing staan niet toe hier anders over te oordelen. Dat verzoekster reeds werd onderworpen aan de zwaarste vorm van besnijdenis, zodat zij niet opnieuw kan worden besneden, gaat volstrekt voorbij aan de hierboven besproken landeninformatie, waaruit blijkt dat re-infibulatie vaak voorkomt. In het licht van deze landeninformatie, acht de Raad verzoekers vrees ook niet louter hypothetisch. Het gegeven dat de commissaris-generaal geen geloof hecht aan verzoeksters familiale en persoonlijke omstandigheden, volstaat evenmin. Hoewel dit volgens de EUAA een relevante risicobepalende omstandigheid kan uitmaken, blijkt uit de Country Guidance – dat slechts een exemplatieve opsomming van elementen verschaft – geenszins dat het onontbeerlijk is om hierover duidelijkheid te hebben. De Raad herhaalt dat uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat VGV in Somalië een universeel en wijdverspreid gegeven is, waarbij noch de geografie, noch de sociaaleconomische omstandigheden, noch de clanaffiliatie een doorslaggevende invloed heeft. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt verder dat een verzoekster zich niet kan beroepen op de Somalische overheid, de religieuze leiders, de clanautoriteiten of ngo's voor bescherming.

4.1.10. Rekening houdende met het voorgaande, is de Raad van oordeel dat in hoofde van verzoekster een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden aangenomen in geval van een terugkeer naar Somalië, omwille van het behoren tot een specifieke sociale groep, dan wel een (toegedichte) godsdienstige overtuiging. Er is in Somalië voor verzoekster geen redelijke bescherming voorhanden.

4.1.11. In acht genomen wat voorafgaat, wordt verzoekster erkend als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

4.1.12. Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde middelen en grieven, alsook de argumentatie van de commissaris-generaal, niet verder te onderzoeken en te bespreken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftientig juni tweeduizend vierentwintig door:

N. DENIES, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

V. LAUDUS, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. LAUDUS

N. DENIES